

Kolikrát jsme říkali

Karel Diepold

Kolikrát jsme říkali, že náš je svět, že nám je všechno dáno
když zasedneme k debatě, že múzy mají na hospodou slet
kolikrát jsme čekali, že skončí noc a přijde jasný ráno
že narostou nám křídla, že odplaví se z naší krve hic

Kolikrát jsme křičeli a dělali pak zase, co se musí
a před spaním si říkali, že je asi lepší všechno nevidět
podle křiku orli, ale podle činů oškubaný husy
němý hroudy na pekáči, co vlastním sádlem oblažují svět

A vítězíme, prohráváme, bouříme se, toužíme a sníme
a plánujem, co bude zejtra, plánujem, co bude po roce
a co když do rána se stromy vzbouřej a korunou se do oblohy vpl
etou
a my zůstanem na zemi, a tak se nedočkáme ovoce

A časem někdo zkonstatuje, že zhaslo světlo a tma je jako v ran
ci
jen sem tam blikne obrazovka, omámí to, ale nehřeje
a já přes to všechno ještě věřím, že máme nekonečnou šanci
jen musíme si uvědomit, kde se skреjvá naše naděje